

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: .....

Cím: *Még kell védeni a közönséget a kapzsi budai kocsmárosoktól*

Forrás: .....

Nemzeti Ujság

Bn

(Hely)

1924. 7. 6.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

640.24

Hely

Idő

"1924"

Személy

Még kell védeni a közönséget a kapzsi budai kocsmárosoktól

A nyári vendéglők példátlan árrágitásai — Átlag huszonöt százalékkal drágább minden Budán.

(A Nemzeti Ujság tudósítójától.) Nagyon kedvesek és romantikusak voltak mindig a budai vendéglők, a kedélyes kis kocsmák és ilyenkor, nyár idején kedvességüket és romantikájukat főképp a pesti ember tudta igazán méltányolni. Idők és konjunkturák ezer változása közben szűkklaszilárdan álltak a budai vendéglők és bármilyen magasra verték is fel asztalaiknál az idei liba árát, a pesti nyárnak mindig meg voltak azok a gavallérjai, akik ezeket az árakat megfizették. Még ma is, mikor a legtöbb szórakozóhely kong az ürességtől: azon a pár enyhe estén, amivel a nyár eddig megajándékozott bennünket, a budai kocsmák kertekben nem maradt asztal üresen. Valószínűleg ez a sok teli asztal tette a vendéglős urakat olyan mérhetetlenül elbizakodottakká, hogy a pesti vendéglőknél átlag huszonöt százalékkal követelnek magasabb árakat régi budai illúziókkal körített ételükért, noha ezek az illúziók ma már semmiféle koronában nem érnek semmit.

A budai vendéglőkhöz csak tradícióból ragaszkodik a pesti ember és gyöngédségből szemet huny még ma is afelett, hogy már amig elér hozzájuk: az utazás valószínűsége kiszűrés. Addig, amíg a Krisztina-tér pompás, friss, igazi budai levegője megsimogatja, keresztül kell törnie magát az Alagút rettentő bűdösségén és porfelhőjén, ha kocsin megy: ugyancsak az Alagút gidres-gódrós faburkolata rázza ki a lelkét. No, de mindez nem nagy baj a szebb jövő reményében, ami rá is köszönt az utasra megérkezéskor. Zsufolt a vendéglőkert, huzza a cigány, aki mindjárt, hogy asztalt kap a vendég, azonnal megjelenik — a tányérral. Még pincér nincs a láthatáron, de a tányérozó cigány már lecsapott rád. Gyönyörű a kert, a kiszolgálás példás, az árak pedig egyszerűen — példátlanok. Ünnepelesen felhívjuk a krisztinavárosi adókövető bizottságot, méltóztassék a budai vendéglősök adóját is ezekhez az árakhoz mérten megállapítani, mert ez már valószínűs garázdálkodás, ami például az egyik kertben a közönség rovására történik. *Egy adag számóca* — ami a városligeti Gundel-vendéglőben tizenötezer korona — az itt huszonnyolcezer korona, a ráklevel, mely Gundelnél huszonötezer korona, itt egészen érthetetlen lendülettel harminchatezer koronás magasságba emelkedik. Pedig Gundelnél tiszták az evőeszközök és fehér az abrosz, itt pedig kezet kell mosni kétszer is, ha az ember villát vett a kezébe. És vajon miért drágább a számóca Budán, mint Pesten? És miért drágább minden egyes étel 2-3000 koronával, mint akár a pesti hotel-éttermekben, akár a Városligetben? Talán levegő-adót is van joga itt követni a vendéglősnek az áldozatokra a sokféle luxus- és forgalmi adók betetőzéseit? És miért nem veszik észre mindezt az illetékes hatóságok és miért nem csapnak le szigorúan a bűnösökre, akik agyonkopasztják a szegény áldozatokat, azokat, akik még mindig rajokban mennek Budára esténként, nem is sejtve, hogy odaát mi vár rájuk, ostoba hiszékenyekre.

Külön emlékeztetnünk kell rá a budai kocsmárosokat, hogy az ő vendéglőknek főképp az a rendeltetésük, hogy a középosztály szórakozását szolgálják. Már pedig ezeket az árakat a középosztály nem bírja, sőt az új gazdagok — ha ugyan vannak még ilyenek — azok sem bírják. Marad tehát egy egészen furcsa és rossz publikum, ami ideig-óráig még megtölti a budai vendéglőkerteket, aztán éppúgy el fog maradni, mint a régi jó közönség.

Aranykoronába átszámítva a budai vendéglők mai árait, megdöbbenünk, hogy milyen rettentő bátorság lakozik ezekben a budai kocsmárosokban. Itt nemcsak lehet, de *kell is valamit tenni a közönség érdekében*, mert a porban és füstben fuldoló, nyárra is itthonmaradásra kényszerített pestiek igazán megérdemlik, hogy ha már egyszer egy kis jó esti levegőt akarnak szippantani, szerény asztalok mellett ne raboljanak el tőlük fejenként legkevesebb kétszáz ezer koronát a budai diófák árnyékában.

Komoly védelmet kérünk a budai nyár kapzsi kocsmárosaiival szemben.